

kommuner, der har gjort brug af, således at resultatet rent faktisk er, at man bruger flere penge pr. barn.

Det er ikke regeringen, der fastlægger åbningstiderne i daginstitutionerne, det er en del af den kommunalpolitiske debat. Men jeg ser meget gerne, at der kommer konkurrence om dette, således at der nu er mulighed for en flerhed af pasningstilbud offentlige og private, hvor de private måske kan udfordre det offentlige på åbningstider, således at man mere tilpasser de behov, som man i lokalområder har for børnepasning. Det er måske langt lettere for virksomheder med virksomhedsbørnehaver at etablere pasningstilbud med samme tilskud, som man giver til de offentlige børnehaver, så det egentlig er meget let for forældrene at følge med barnet til daginstitutionen og tilbage igen og måske endda også have en forældrekontakt i løbet af dagen. Så jeg ser gerne, at der her kommer langt større fleksibilitet. Og de muligheder vil vi gerne give kommunerne.

Kl. 12.45

Men der har ikke været et ønske om at diktere den enkelte kommune, hvad den skulle gøre på den enkelte institution. Vi konstaterer bare, at der er flere penge til rådighed; der bruges flere penge end nogen sinde før pr. barn i daginstitutionerne. Det skulle man glæde sig over i stedet for at kritisere regeringen for det.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det kan nogle gange være lidt svært at diskutere med finansministeren, fordi jeg tror, vi lever i hver sin verden. I den verden, som jeg oplever og kender til, har der været en mangfoldighed af forskellige institutionstyper igennem mange år. Der har der været alle muligheder for at oprette de tilbud, som forældre og pædagoger ønskede.

Det, der er problemet og har været problemet igennem de senere år, er, at kvaliteten ofte har været for dårlig, ikke fordi pædagogerne er dårlige, vi har nogle vældig gode pædagoger, men fordi de økonomiske rammer simpelt hen er alt for stramme.

Derfor er det jo regeringens ansvar, når den ikke sørger for, at der kommer de muligheder ude i kommunerne f.eks. for at ansætte langt flere i daginstitutionerne til at passe børnene, at man i kommunerne får de penge, der i dag bruges til, at folk går arbejdsløse, hvor man i stedet kunne ansætte nogle flere til at tage sig af børnene. Det er ikke et spørgsmål om at udvide

mængden af penge, der bliver brugt i det offentlige, men simpelt hen et spørgsmål om at bruge pengene anderledes. Vil ministeren overhovedet se på den mulighed?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen det er jo det, vi gør ved at give en større grad af flerhed. I gamle dage lammede man jo alternativer ved at sikre, at der var en driftsoverenskomst med kommunen, der fuldstændig matchede de kommunale institutioner. Sådan var det jo. Man sagde, at de skulle ligne det normeringsmæssigt osv. Der var jo ikke mulighed for den flerhed.

Og så forstår jeg ikke, hvorfor Enhedslisten stadig har det synspunkt, at har man en ledig smed, så kan han gå ind i en børnehave og hjælpe med at passe børn. Og har man en ledig jord- og betonarbejder, så er det nok en god idé, at jord- og betonarbejderen går ud og hjælper ældre mennesker. Tænk, jeg synes, det er meget bedre, at man sikrer, at der er arbejde til smeden som smed og arbejde som jord- og betonarbejder til jord- og betonarbejderen og arbejde som pædagoger til BUPL'er og PMF'er i daginstitutioner. Det er et sjovt virvar af mennesker, der egentlig skulle besætte forskellige stillinger.

Man har set det før, i 1989 østpå og andre steder i verden. Man har lavet de forsøg med at ansætte alle, som skulle have været ledige, i det offentlige, hvorefter folk rent faktisk efterspurgte smeden og jord- og betonarbejderen, men aldrig fik vedkommende, for nu var den pågældende i en anden ansættelse.

For det er jo bagsiden af den medalje. Vi får brug for smeden; vi får brug for jord- og betonarbejderen, måske også før end vi selv tror det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Søvnal som ordfører for forslagsstillerne.

Villy Søvnal (SF):

Det har jo været en vigtig og interessant debat om så vigtigt et tema, som hvordan Folketinget og ikke mindst regeringen og Dansk Folkeparti synes, at velfærden skal udmøntes lokalt, og hvilke økonomiske rammer man skal have i kommuner og amter for at sikre de centrale velfærdsmaal.

Den nuværende regering er jo i høj grad gået til valg på at forbedre velfærden. Det var de helt centrale løfter, hvis man skuer tilbage til for 2½ år siden. Der var løfter om bedre forhold på alle